

ALTE GENEALOGIE (saec. V—IV).

1. HEKATAIOS VON MILET.

T(ESTIMONIA).

1 SUID. s. Ἑκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος· γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου a c
 5 χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος
 (III), ἐπὶ τῆς ξε ὀλυμπιάδος (520/16)· ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἄλι- v
 καρνασεὺς ὠφέληται τούτου, νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκουστῆς Πρωταγόρου
 ὁ Ἑκαταῖος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφήν δὲ Φερεκύδης
 (I 3). τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου (2 T 7) νοθεύεται.

10 2 — s. Ἑλλάνικος Μιλήσιος· ἱστορικός. Περίοδον Γῆς καὶ Ἱστορίας.

3 STRABON XIV 1, 7: ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ a
 Μιλήτῳ Θαλῆς τε . . . καὶ ὁ τούτου μαθητῆς Ἀναξίμανδρος καὶ ὁ τούτου
 πάλιν Ἀναξιμένης· ἐτι δ' Ἑκαταῖος ὁ τὴν Ἱστορίαν συντάξας.

4 HERODOT. II 143: Πρῶτερον δὲ Ἑκαταίῳ τῷ λογοποιῷ ἐν
 15 θήβησι γενεηλογῆσαντι ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέκατον
 θεὸν ἐποίησαν οἱ ἱεεὺς τοῦ Διὸς οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογῆσαντι
 ἐμειυτὸν (F 300).

5 — V 36: ἐβουλεύετο ὢν (sc. Ἀρισταγόρης) μετὰ τῶν στασιωτέων. a
 ἐκρήνας τὴν τε ἑωυτοῦ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἱστιαίου ἀπιγμένα. (2)
 20 οἱ μὲν δὲ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωυτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίστασθαι
 Ἑκαταῖος δ' ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλεί τῶν Περσέων
 ἀναιρεέσθαι, καταλέγων τὰ τε ἔθνεα πάντα τῶν ἤρχε Δαρεῖος καὶ τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ, ἐπειτε δὲ οὐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ποιέειν ὅπως
 ναυκρατέες τῆς θαλάσσης ἔσονται. (3) ἄλλως μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων
 25 ἐγορᾶν ἐσόμενον τοῦτο (ἐπίστασθαι γὰρ τὴν δύναμιν τῶν Μιλησίων εἶδον
 ἀσθενέα), εἰ δὲ τὰ χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἱροῦ τοῦ ἐν Βραγχίδησι, τὰ

7 ὢν· γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν A 8—9 πρῶτος—νοθεύεται wiederholt
 s. ἱστορησαι, s. συγγραφεῖς. 9 Ἀκουσιλάου Vossius Ἀησιλάου Suid 10 Ἑλλά-
 νικος· verst. Ἑκαταῖος. 15 γενεηλογῆσαντι τε P ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι om
 RS V ἀναδήσαντι τε A B P 21 τῷ Περσέων Bekker 25 τὴν Μιλησίων V

292 a) ATHENAI. II 70 B: καὶ ἐξῆς· «Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι γῆν, ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὖρεα· ἐν δὲ τοῖσιν οὖρεσι δένδρεα ἔνι ἄγρια, ἄκανθα κυνάρα, ἰτέα, μυρική.» b) STEPH. BYZ. s. Χορασμίη· . . . (F 293) αὐτοὶ δὲ Χοράσμιοι, ὡς αὐτὸς φησι· «Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκέουσι.»

293 STEPH. BYZ. s. Χορασμίη· πόλις πρὸς ἕω Πάρθων. Ἐκαταῖος Ἀσίας Περιηγήσει· «ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Χορασμίη.» (es folgt F 292 b).

294 a) — s. Γανδάραι· Ἰνδῶν ἔθνος. Ἐκαταῖος Ἀσίαι. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ' αὐτῶι καὶ Γανδαρικῆ ἡ χώρα. b) — s. Γάνδροι· ἔθνος Πάρθων ἀντιπαχθέν Διονύσωι, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν δ'. Ἐκαταῖος δὲ Γανδάρας αὐτοὺς καλεῖ.

295 — s. Κασπάπυρος· πόλις Γανδαρικῆ, Σκυθῶν δὲ ἀντίη. Ἐκαταῖος Ἀσίαι.

296 ATHENAI. II 70 B: καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δὲ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.

297 STEPH. BYZ. s. Ἀργάντη· πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἐκαταῖος.

298 — s. Καλατία· γένος Ἰνδικόν. Ἐκαταῖος Ἀσίαι.

299 — s. Ὠπίαι· ἔθνος Ἰνδικόν. Ἐκαταῖος Ἀσίαι· «ἐν δ' αὐτοῖς οἰκέουσιν ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον. μέχρι τούτου Ὠπίαι. ἀπὸ δὲ τούτου ἔρημῆ μέχρις Ἰνδῶν.»

ÄGYPTEN.

300 HERODOT. II 143: Πρῶτερον δὲ Ἐκαταῖω τῶι λογοποιῶι ἐν Αἴθῃβῃσι γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκαιδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ ἱεεὲς τοῦ Διὸς οἶόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἑμειωτόν· ἔσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐὸν μέγα ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσὸς ξυλίνους τοσοῦτους ὅσους περ εἶπεν· ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἰστῆι ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ζῆσης εἰκόνα ἑωυτοῦ· ἀριθμύοντες ὧν καὶ δεικνύντες οἱ ἱεεὲς ἐμοὶ ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἑωυτῶν ἕκαστον ἕόντα, ἐκ τοῦ ἀγχιστα ἀποθανόντος τῆς εἰκόνης διεξιόντες διὰ πασέων, ἐς

5—6 Πάρθων — οἰκέουσι om R 6 οἰκέουσι V οἰκοῦσι P 7 Χορασμίη
 Xylander — ἰνη Steph 8 Ἀσίας P αὐτοῖς VP χορασμίην V 10 Γανδάραι
 Salmasius γίνδαρα Steph 11 γανδάρειοι R 12 Πάρθων: Ἰνδῶν Xylander
 14 ἀντίη Sieglin ἀκτῆ Steph ἀντίη κείται? 21 περὶ V 21—22 ἐν — Ὠπίαι
 om V 22 βασιλῆιον R βασι . . . . P (βασιλικόν Palatini Salmas βασιλειον Paris) δὲ
 om P τούτων edd 26 γεν. ἐ. (τε P) καὶ ἀναδήσαντί τε I ἐ. καὶ ἄν. om P
 30 ἴσταται I 32 διεξιόντες om S V διὰ πασέων — 39,1 αὐτάς om I

ὃ ἀπέδεξαν ἀπάσας αὐτάς. Ἐκαταίωι δε γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκκαίδεκατον Θεὸν ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ τῆι ἀριθμῆσι, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ Θεοῦ γενέσθαι ἀνθρώπων. ἀντεγενεηλόγησαν δὲ ὧδε, φάμενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν πύρωμιν ἐκ πύρωμιος γεγονέναι, 5 ἐς ὃ τοὺς πέντε καὶ τεσσαεράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν κολοσσούς [πύρωμιν ἐπονομαζόμενον], καὶ οὔτε ἐς Θεὸν οὔτε ἐς ἤρωα ἀνέδησαν αὐτούς. (πύρωμις δὲ ἐστὶ κατ' Ἑλλάδα γλώσσαν καλὸς κάγαθός). (144) ἤδη ὧν τῶν αἰ εἰκόνας ἦσαν, τοιοῦτους ἀπεδείκνυσάν σφεας πάντας ἔοντας, Θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένους. τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων 10 Θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτωι ἄρχοντας οἰκέοντας ἅμα τοῖσι ἀνθρώποισι, καὶ τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν κρατέοντα εἶναι· ὕστατον δὲ αὐτῆς βασιλεῦσαι Ὀρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, τὸν Ἀπόλλωνα Ἑλληνας ὀνομάζουσι· τοῦτον καταπαύσαντα Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. (Ὀσίρις δὲ ἐστὶ Διόνυσος κατὰ Ἑλλάδα γλώσσαν). (145) ἐν Ἑλλῆσι μὲν νυν νεώτατοι τῶν 15 Θεῶν νομιζονται εἶναι Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν. παρ' Αἰγυπτίοισι δὲ Πάν μὲν ἀρχαιότατος καὶ τῶν ὀκτὼ τῶν πρώτων λεγομένων Θεῶν, Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων τῶν δωδέκα λεγομένων εἶναι, Διόνυσος δὲ τῶν τρίτων, οἱ ἐκ τῶν δωδέκα Θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλῆ μὲν δὴ ὅσα αὐτοὶ Αἰγύπτιοι φασὶ εἶναι ἔτεα ἐς Ἄμασιν βασιλέα, δεδήλωται μοι 20 πρόσθε (II 43). Πανὶ δὲ ἔτι τούτων πλέονα λέγεται εἶναι, Διονύσωι δ' ἐλάχιστα τούτων, καὶ τούτωι πεντακισχίλια καὶ μύρια λογιζονται εἶναι ἐς Ἄμασιν βασιλέα. καὶ ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως φασὶ ἐπίστασθαι, αἰεὶ τε λογιζόμενοι καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα. s. T 4.

301 ARRIAN. anab. V 6, 5: Αἰγυπτίον τε Ἡρόδοτός (II 5) τε καὶ 25 Ἐκαταῖος οἱ λογοποιοί, ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου [ἢ Ἐκαταίου] ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῆι γῆι τῆι Αἰγυπτίαι ποιήματα (T 15c), δῶρὸν τε τοῦ ποταμοῦ ἀμφότεροι ὡσαύτως ὀνομάζουσι, καὶ οὐκ ἀμαυροῖς τεκμηρίοις ὅτι ταύτῃ ἔχει Ἡροδότῳ ἐπιδέδεικται.

302 a) DIODOR. I 37, 1: μεγάλης δ' οὔσης ἀπορίας περὶ τῆς τοῦ a ποταμοῦ πληρώσεως, ἐπιχειρήμασι πολλοὶ τῶν τε φιλοσόφων καὶ τῶν 30 ἱστορικῶν ἀποδιδόναι τὰς ταύτης αἰτίας. . . (3) οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Ἑλλάδικον (4 F 173) καὶ Κάδμῳ (III), ἔτι δ' Ἐκαταῖον καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι, v παλαιοὶ παντάσῃσιν ὄντες, εἰς τὰς μυθώδεις ἀποφάσεις ἀπέκλιναν . . . (6) τὰς δὲ πηγὰς τοῦ Νείλου καὶ τὸν τόπον ἐξ οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τοῦ ρεύματος 35 ἰσρακέναι μὲν μέχρι τῶνδε τῶν ἱστοριῶν γραφομένων οὐδεὶς εἴρηκεν οὐδ' ἀκοὴν ἠπεφῆγαστο παρὰ τῶν ἰσρακέναι διαβεβαιουμένων. (7) διὸ καὶ τοῦ πράγματος εἰς

5—6 ἀπέδεξαν κολοσσούς πύρωμιν ἐπονομαζόμενον I ἀρηρίθησαν αὐτούς πύρωμιν ἐκ πύρωμιος γενόμενον II [πύρ. ἐπον.] Stein πύρωμιν ἐπονομάζοντες? 7 πύρωμις-κάγαθός und 13 Ὀσίρις-γλώσσαν glosseme? 10 οὐκείντας I Athenag πρὸς π Χριστ 28 25 [ἢ Ἐκαταίου] Diels

τὰς Γηρύνου καὶ ἀγαγεῖν ἐς Μυκῆνας, οὐδὲν τι προσήκειν τῇ γῆι τῇ Ἰβήρων Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς λέγει, οὐδὲ ἐπὶ νησὸν τινα Ἐρύθειαν ἔξω τῆς μεγάλης θάλασσης σταλῆναι Ἡρακλέα, ἀλλὰ τῆς ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γενέσθαι Γηρύνην καὶ ἐκ τῆς ἠπείρου

5 ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτο φαῦλον ἄθλον τιθέμενον. (6) οἶδα δὲ ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο ἔτι εὐβοτον τὴν ἠπειρον ταύτην καὶ βοῶς τρέφουσαν καλλίστας· καὶ ἐς Εὐρουσθέα τῶν μὲν ἐξ Ἠπείρου βοῶν κλέος ἀφίχθαι καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἠπείρου τὸ ὄνομα τὸν Γηρύνην οὐκ ἔξω τοῦ εἰκότος τίθεμαι· τῶν δὲ ἐσχάτων τῆς Εὐρώπης Ἰβήρων οὐτ' ἂν τοῦ βασιλέως τὸ ὄνομα γινώσκων Εὐρουσθέα,

10 οὔτε εἰ βοῶς καλαὶ ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ νέμονται. εἰ μὴ τις τὴν Ἡραν τοῦτοις ἐπάγων, ὡς αὐτὴν ταῦτα Ἡρακλεῖ δι' Εὐρουσθέως ἐπαγγέλλουσαν, τὸ οὐ πιστὸν τοῦ λόγου ἀποκρύπτειν ἐθέλοι τῷ μύθῳ.

a c 27 PAUSAN. III 25, 4: ἄκρα Ταινάρων . . . ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρῃ ναὸς εἰκασμένος σπηλαιῶ καὶ πρὸ αὐτοῦ Ποσειδῶνος ἄγαλμα. (5) ἐποίησαν δὲ

16 Ἑλλήνων τινὲς ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτην τοῦ Ἄιδου τὸν κύνα, οὔτε ὑπὸ γῆν ὁδοῦ διὰ τοῦ σπηλαιῶ φερούσης οὔτε ἔτοιμον ὄν πεισθῆναι θεῶν ὑπόγαιον εἶναι τινα οἰκήσιν ἐς ἣν ἀθροίζεσθαι τὰς ψυχάς. ἀλλὰ Ἑκαταῖος μὲν ὁ Μιλήσιος λόγον εὗρεν εἰκότα, ὄφιν φήσας ἐπὶ

20 Ταινάρῳ τραφῆναι δεινόν, κληθῆναι δὲ Ἄιδου κύνα, ὅτι ἔδει τὸν δηχθέντα τεθνάναι παραυτίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ καὶ τοῦτον ἔφη τὸν ὄφιν ὑπὸ Ἡρακλέους ἀχθῆναι παρ' Εὐρουσθέα. (6) Ὀμηρος δὲ — πρῶτος γὰρ ἐκάλεσε Ἄιδου κύνα ὄντινα Ἡρακλῆς ἦγεν (Θ 368, λ 623) — οὔτε ὄνομα ἔθετο οὐδὲν οὔτε συνέπλασεν ἐς τὸ εἶδος ὥσπερ ἐπὶ τῇ Χιμαίρῃ· οἱ δὲ ὕστεροι Κέρβερον ὄνομα ἐποίησαν

25 καὶ . . . κεφαλὰς τρεῖς φασὶν ἔχειν αὐτόν.

28 — IV 2, 2: χρόνῳ δὲ ὕστερον, ὡς ἦν τῶν Πολυκάωνος οὐδεῖς ἔτι ἀπογόνων, ἐς γενεὰς πέντε ἐμοὶ δοκεῖν προελθόντων . . . Περιήρη

c τὸν Λιόλου βασιλέα ἐπάγονται (die Messenier). παρὰ τοῦτον ἀφίκετο, ὡς οἱ Μεσσηνιοὶ φασὶ, Μελανεύς, τοξεύειν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ διὰ τοῦτο Ἀπόλλωνος

30 εἶναι νομιζόμενος· καὶ οἱ τῆς χώρας τὸ Καρνάσιον, τότε δὲ Οἰχαλίαν κληθεῖσαν, ἀπένευμεν ὁ Περιήρης ἐνοικῆσαι. γενέσθαι δὲ ὄνομα Οἰχαλίαν τῇ πόλει φασὶν ἀπὸ τοῦ Μελανέως τῆς γυναικός. (3) Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς . . . λέγουσιν οἱ μὲν ὡς τὸ Εὐρύτιον — χωρίον δὲ ἔρημον ἐφ' ἡμῶν ἔστι τὸ Εὐρύτιον — πόλις τὸ ἀρχαῖον ἦν καὶ ἐκαλεῖτο Οἰχαλία, τῷ δὲ Εὐβοέων

35 λόγῳ Κρεώφυλος ἐν Ἡρακλείῃ (F 2 p. 62 K1) πεποίηκεν ὁμολογοῦντα. Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐν Σκίῳ μοῖραι τῆς Ἐρετρικῆς ἔγραψεν εἶναι Οἰχαλίαν.

1 [τὰς Γηρύνου]?

2 (τῆς) ἔξω Grundmann; Roos

5 βόας Arr

Eust τοῦτο Eust τοῦτον Arr

30 Καρνάσιον Camerarius καρμάσιον Paus

36 μοῖραι Facius μοῖραν (-ρα L) Paus